

Dokud tě přijde slunce hrát

Helena Vondráčková

Nejlíp se máš, dokud jsi baby –
smíš dlouho spát,
pít ti máma dá,
pak oslaví se krůčky tvý
a svět je krásná záhada.

Bezstarostný jsou rána
i z pláče máš v tu chvíli smích
a potom přijde rána –
svět úkolů a dnů v lavicích.

Léta jdou ti dál,
školní chvíle zpátky rád bys bral,
jen ať dál jde čas,
vždyť nejlepší snad čeká nás.

Věř, dokud tě přijde slunce hrát,
že někdo blízký má tě rád
a že ruce přátel zmírní pád,
když už se blíží zem.

Věř, dokud se vrátí ráno den,
že nese spoustu prima změn
a přívaly průšvihů a scén
zmizí jak zázrakem.

Máš život lehký jak pírká,
v tu ránu máš z těch pírek závaží
a z problémů je sbírka
a fůra známých říká fůru lží.

Léta jdou ti dál,
školní chvíle zpátky rád bys bral,
jen ať dál jde čas,
vždyť nejlepší snad čeká nás.

Věř, dokud tě přijde slunce hrát,
že někdo blízký má tě rád
a že ruce přátel zmírní pád,
když už se blíží zem.

Věř, dokud se vrátí ráno den,
že nese spoustu prima změn
a přívaly průšvihů a scén
zmizí jak zázrakem.

Nejsou jen dny trápení,
je i těch pár hezkých dní
s křehkou krásou souznění.

Oh,
věř, dokud tě přijde slunce hrát,
že někdo blízký má tě rád
a že ruce přátel zmírní pád,
když už se blíží zem.